

ligere Paatale. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds sagde, at der ikke var ham nogen Klage bekendt over, at disse Sager ikke vare Gjenstand for offentlig Paatale, saa siger jeg, at min Erfaring gaar i den modsatte Retning, idet det forlængst er bleven klart for de fleste Sagtberetigede, at det var dem for besværligt og for kostbart at indlade sig paa at forfølge disse Sager, der dog jævnlig endtes med Intet, hvorfor jeg tror, at naar man overhovedet vil skaffe Sagtloven nogen Hævdelse, saa er dette kun muligt gennem offentlig Paatale. Jeg skal tilføie, at naar der i den senere Tid ikke har været ret mange af den Slags Sager, da er det, fordi man som sagt ikke har villet reise dem; men Følgen deraf bliver rigtignok, at man ganske roligt maa finde sig i at lade sig molestere snart af den Ene og snart af den Anden i Hævdelsen af sin Ret. Jeg tror, at selv om Bestemmelsen om offentlig Paatale i Begyndelsen kan være besværlig for Retstbetjentene og maasse mange Gange ikke vil føre til noget Resultat, saa er det dog ikke mere end tilbørligt, at man skaffer Fred for denne Del af vor Lovgivning lige saavel som for mange andre, der have en meget mindre Betydning end netop denne. Jeg skal endnu fremhæve, hvad den ærede Ordfører ligeledes fremhævede, at Krænkelsen af disse Rettigheder meget jævnlig er forbunden med Boldsbmheder, som i og for sig meget vel maatte egne sig til at tages under Behandling ved offentlig Paatale. Der synes at være en meget almindelig Samstenining haade fra de Herres Side, der ere imod Forslaget, og fra de Herrer's Side, som have stillet det, om, at det, saaledes som det foreligger, ikke kan bruges, og det er aldeles klart, at det ligefrem er i Modstrid med det, man har tilfugt at ville opnaa ved nærværende Lovforslag, nemlig en Kodificering af Sagtlovgivningen, naar man med Hensyn til Paatale af disse Sager henviser til hele den gamle Sagtlovgivning, og det vel at mærke, efterat man har hævet den. Jeg for mit Vedkommende ser derfor ingen Mulighed for at modtage dette Forslag, saaledes som det her foreligger. Jeg finder mig fuldkommen tilfredsstillet, naar

det ærede Thing vil blive ved den Beslutning, som det tog ved anden Behandling, i alt Fald med den Ændring, som af mig er bragt i Forslag under Nr. 21, og skulde det ærede Thing selv finde Betydelighed ved at vedtage Forslaget under Nr. 21, saa vil jeg troste mig med, at der dog deri, at der i de senere Aar er blevet saamange flere interesserede i at hævde Sagtlovgivningen, ogsaa vil findes de nødvendige Midler til at kunne skaffe Bevis tilstede for disse Forsøelser. Jeg kan altsaa ikke Andet end fraraade det ærede Thing at stemme for Forslagene under Nr. 20 og 23, men skal anbefale det at stemme for Forslagene under Nr. 21 og 22, hvilket sidste Forslag ogsaa jeg finder er en heldigere Affattelse end den, som det tilsvarende Stykke for Tiden har i det foreliggende Lovforslag.

J. A. Hansen: Jo mere Forhandlingerne have dreiet sig om det paa Ændringsforslagslisten under Nr. 20 opførte Ændringsforslag, destomere er jeg bleven overbevist om, at det vilde være ønskeligt, om dette Forslag blev vedtaget. Jeg kan ikke Andet end meget frygte for, at vi, dersom den Tanke, der ligger til Grund for dette Forslag, ikke kom ind i Loven, vilde blive langt anderledes overlæstede med offentlige Politifager angaaende denne Slags Spørgsmaal, end det hidtil har været Tilfellet, og navnlig er jeg overbevist om, at man paa Fæsttegnene snart vilde komme til at se, hvilke Virkninger det vilde have, naar det kom dertil, at de Sager, som hidtil have været undergivne privat Paatale, nu skulde behandles som offentlige Politifager. Jeg vilde derfor for mit Vedkommende ønske, at Forslaget under Nr. 20 blev vedtaget, men da det er indrømmet haade fra Forslagsstillernes og fra andre Sider, at den Affattelse, hvori det nu foreligger, ikke er en saadan, at det vil kunne bruges, og da ligeledes den høitagtede Indenrigsminister nylig har erklæret, at han ingenlunde kunde modtage Forslaget med den Affattelse, det har, mener jeg, der kan være al Anledning til at standse denne Behandling og at annøde det ærede Udvalg samt de ærede Forslagsstillere om at ville bringe saadanne Forslag frem til den fortsatte